

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

XII. Quæ personæ, & quo tempore obligentur ad confessionem sacramentalem faciendam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

fuisse, qui nec eruditione nec experientia pollebat in his, quæ ad regimen Ecclesiæ pertinent; cum jam senex rerumque Ecclesiasticarum expertus ad Patriarchatum evectus fuisset: proindeque ex illo ejus facto nullum satis validum argumentum duci posse contra tot sæculorum praxim universamque Ecclesiæ consensum.

Secunda responsio est, Nestarium nusquam confessionem Sacramentalem secretam abrogasse, sed solummodo usum aliquem particularem occasione Novatianæ hæresis introductum, quo poenitentes certa peccata Sacerdoti poenitentiario confiteri tenebantur, qui eos (prout expedire censebat) ad publicam illorum peccatorum confessionem obligat: quem quidem usum ob scandalum inde secutum abrogavit Nestarius, liberumque reliquit, ut unusquisque peccata sua secreto posset cuilibet Sacerdoti aperire, ut fufius explicat & probat Bellarminus loco citato.

SECTIO XII.

Qua persona, & quo tempore obligentur ad confessionem Sacramentalem faciendam.

QVOD spectat ad primum, communis & certa Doctorum sententia est, eas omnes, & solas personas ad Sacramentalem confessionem obligari, quæ mortale aliquod peccatum post realem Baptismi susceptionem commiserunt. Hoc enim manifeste constat, tum ex cap. *Omnis utriusque sexus* in Concilio Lateranico tum ex eo, quod Concilium Tridentinum sess. 14. cap. 2. dicit, baptizatos, qui se crimine aliquo contaminaverint, ante Poenitentia tribunal, ex Christi Domini instituto sisti debere, ut ab admissis peccatis liberentur; & cap. 5. peccata omnia mortalia, etiamsi occultissima sint, esse in confessione declaranda: venialia autem, quamvis recte, & utiliter in confessione dicuntur, taceri tamen posse citra culpam.

Quod

Quod verò spectat ad secundum, consentiunt omnes Theologi, præceptum divinum de confessione faciendâ obligare illum, qui sibi conscius est peccati alicuius mortalis saltem in articulo, aut probabili periculo mortis, ut sunt, periculosa navigatio, dimicatio cum hostibus, partus difficilis, gravis, & periculosa infirmitas, &c. Ita Navarrus, Sotus, Angelus, Reginaldus, Vasques; & alii apud Bonaciam dif. 5. quæst. 5. de part. Pœnitent. Sect. 2. punct. 4. & ea de causa. cap. cum infirmitas, de pœnitent. & remiss. injungitur medicis, ut, cum eos ad infirmos vocari contigerit, ipsi ante omnia moneant, atque inducant, ut Medicos advovent animarum: & Celestinus Papa Epist. 2. ad Episcopos Galliarum, quæ refertur 26. quæst. 6. cap. Agnovimus, improbat pravam quemdam usum denegandi Sacramentum Pœnitentiæ damnatis ad mortem, qui tunc in Gallis inoleverat; Quid hoc, inquit, aliud est, quam morienti mortem addere, eiusque animam sua crudelitate, ne absoluta esse possit, occidere: & paucis interjectis, Salutem ergo homini adimit, quæque mortis tempore speratam Pœnitentiæ denegavit.

Diximus, saltem in articulo aut probabili periculo mortis: quidam enim Doctores non improbabiler existimant, præceptum illud divinum ad confessionem Sacramentalem obligans, etiam aliquando extra articulum periculum mortis obligare. Quis enim sibi persuadet, si Ecclesia tempus confessionis faciendæ non determinasset, peccatorem in quibuslibet criminum sordibus tota vita torpere, mediumque adeo efficax ad veniam peccatorum obtinendam sine novo peccato negligere potuisse.

Quo verò tempore præceptum illud divinum obliget, Christus Dominus expressè determinare noluit, sed Ecclesiæ suæ determinandum reliquit; quæ quidem in Concilio Lateran sub Innocentio 3. cap. 21. hoc decretum edidit: *Omni utriusque sexus fidelis, postquam ad annos discretæ ætatis pervenerit, omnia sua solus peccata confiteatur fideliter, saltem semel in anno, proprio Sacerdoti; & iniunctam sibi pœnitentiæ studet pro viribus adimplere.* quo decreto suo velu-

ri modificavit, & determinavit ipsum præceptum divinum de confessione faciendâ; & tempus quo implendum esse præscripsit: Neque enim (ut loquitur Concil. Trid. Sess. 14. cap. 5. per Lateranense Concilium Ecclesia statuit, ut Christi fideles confiterentur, quod iure divino necessarium, & institutum esse intellexerat: sed ut præceptum confessionis, saltem semel in anno, ab omnibus, & singulis, cum ad annos discretionis pervenissent impleretur.

Sunt autem quædam hæc circa præceptum illud confessionis annuæ observanda.

Primum est, illud propriè, & per se obligare tantum semel in anno ad confessionem sacramentalem instituendam; quamvis ratione Paschalis communionis, ad quam fideles tenentur, ipso tempore Paschali præsertim obligare censeatur. Ita Sot. in 4. dist. 18. quæst. 1. art. 4. Valent. qu. 9. de Pœn. pun. 4. Vasq. quæst. 5. o. art. 5. & plures alii, quos ibidem citat.

Secundum est, nullam certam ætatem determinari posse, in qua pueri primum confessionis faciendæ præcepto teneantur; cum in aliis citius, in aliis tardius oriatur usus rationis ad peccatum mortale committendum sufficiens: quare id confessarius non ex sola ætate, sed multò magis ex ingenii & educationis qualitate discernere debet. Ita Laym. tract. 6. de Sacram. Pœnit. cap. 5. ubi etiam monet, confessarium, postquam consideratis circumstantiis judicavit, puerum verè ac deliberatè peccatum mortale, quod confitetur, commisisse, illum cura peculiari ad concipiendum dolorem de peccatis ex motivo aliquo supernaturali excitare, & juvare debere; cum in eo dolore concipiendo frequenter pueri deficere soleant. Quod si (ut ibidem subjungit) omnibus perpensis de iudicio, & discretionè pueri dubius permaneat, num sufficiens extiterit ad aliud peccatum deliberatè committendum; tunc illum sub conditione absolvi poterit.

Tertium est, præcepto confessionis annuæ non obligari nisi eos, qui peccatum aliquod mortale commiserunt, ut constat ex Concilio Trid. supra; & docuit S. Thomas, Sot. Major,

Major, & alii apud Suar. disp. 22. sect. 8. quod tamen non obstat, quin consuetissimū sit iis, qui nullius peccati mortalitatis sibi consciī sunt, ad Pœnitentiæ tribunal tempore Paschali accedere, & venialia confiteri: imo fieri potest, ut is, qui tantum habet venialia, ad confessionem Paschali tempore obligetur, non quidem per se, sed per accidens: primo ratione scandali, quod oriri posset, si tempore Paschali ad confessionem non accederet. Secundo ad evitandum peccatum presumptionis. Tertio ne se ipsum decipiat sibi nimium blandiendo, putans se tantummodo habere venialia, cum fortassis habeat etiam mortalia, quorum non recordeur; quæ tamen tunc ei remitterentur indirectè simul cum venialibus quæ confiteretur. Quod poriori ab hac ratione observandum esse in articulo mortis rectè docuit Isamb. disp. 14. art. 14.

Quartum est, præter confessionis annuæ præceptum, dari etiam quosdam alios casus, in quibus confessionis faciendæ obligatio incumbit; v. g. cum quis suscepturus est Sacram Eucharistiam, estque sibi peccati alicuius mortalis conscius: tunc enim (ut declaravit Conc. Triod. sess. 13. ca. 7. *quantumvis sibi contritus videatur, absq. præmissa Confessione Sacramentali ad Sacram Eucharistiam accedere non debet. Præterea* (ut ibidem habetur) quando urgente necessitate sacerdos lethalis alicuius culpæ sibi conscius, absque prævia confessione celebravit, postea debet quàm primum confiteri. Alium adhuc casum adiungit Suar. disp. 35. q. 3. num. 10. cum scilicet quis sapius in peccatum aliquod mortale relabitur, nec se illud aliter evitare posse putat nisi confessionis Sacramentalis auxilio: tunc etiam medium illud amplecti tenetur. Addimus ex Catech. Rom. part. 2. ca. 5. *Nullam rem fidelibus ad eam curam esse debere, quàm ut frequenti peccatorum confessione animam studeant expiare &c. Ac turpe est, cum in eluendo corpus, aut vestium sordibus tam diligentius sumus, non eadem saltem diligentia curare, ne anima splendor turpissimæ peccati maculis obsolescat.*